

הנדון: עמדתה של כימיקלים לישראל בע"מ בקשר עם טיוטת המלצות דוח הוועדה להגברת התחרותיות במשק

בחודש אוקטובר 2011 פרסמה הוועדה להגברת התחרותיות במשק ("ועדת התחרותיות" או "הוועדה") את טיוטת המלצותיה ("טיוטת ההמלצות"). ביחס להמלצות הוועדה שתפורטנה להלן, עמדתנו הינה כי האמצעים עליהם המליצה הוועדה הינם בלתי מידתיים ביחס לתכלית המבוקשת, וכי יישום אמצעים אלו כלשונם יביא לפגיעה קשה בחברות ובמשקיעים. להלן נפרט עמדתנו זו. יצוין כי העמדה המובאת להלן הינה מנקודת מבטה של החברה וכי החברה לא התייחסה להשלכות המלצות הוועדה על בעלי השליטה בה.

1. המלצות ועדת התחרותיות בנושא בחינת שליטה באמצעות מבנה אחזקות פירמידאלי

1.1 בטיטת המלצות ועדת התחרותיות צוינו בעיות, אשר עשויות להיווצר (בפוטנציה) כתוצאה מקיומו של מבנה אחזקות פירמידאלי, וכן צוינו היתרונות הפוטנציאליים הגלומים במבנה אחזקות כאמור. טיוטת ההמלצות אינה מציגה כל ראייה התומכת באופן אמפירי בקיומו של נזק הנובע מניהול עסקים באמצעות מבנה אחזקות פירמידאלי, שאינו נופל לגדר "קבוצה עסקית" כהגדרתה בטיטת ההמלצות. לעומת זאת, הצעדים עליהם ממליצה ועדת התחרותיות ואשר מפורטים בסעיפים 2 ו-3 להלן מטילים נטל כבד, קיצוני ובלתי מידתי על היכולת לנהל עסקים במסגרת מבנה אחזקות פירמידאלי ויגרמו לפגיעה קשה בחברות ובעלי מניותיהן, לרבות בעלי המניות מקרב המיעוט. בנוסף, טיוטת ההמלצות אף לא הביאה נתונים אמפיריים המוכיחים כי האמצעים עליהם ממליצה הוועדה יפתרו את הבעיות אותן ציינה הוועדה וכי התועלת שבהם לא תעלה על הנזק שייגרם כתוצאה מיישומם. אנו סבורים כי בהיעדר בסיס אמפירי המוכיח את הנזק שבניהול עסקים באמצעות מבנה אחזקות פירמידאלי, ומאחר שהמלצות הוועדה אין להן אחריות בעולם, הנטל הכבד מוטל על הרגולטור להוכיח שהאמצעים הם נחוצים ושפגיעתם הקשה מוצדקת ומידתית. נטל זה לא הורם במסגרת דוח הוועדה. דיני החברות בעולם פותחו בעמל רב במשך מאות שנים, נדבך על גבי נדבך, תוך צבירת ניסיון ובהתבסס על חכמות מחוקקים, משפטנים, ואנשי עסקים מנוסים. והנה מציעה הוועדה להפוך מושכלות יסוד בכללים אלו, תוך שהיא בועטת בכללי יסוד של אחריות תאגידית, מתעלמת מחלוקת סמכויות מקובלת בין אורגנים של חברות, והכול בשם הגנה לכאורה על אינטרסים שספק אם הוגדרו או זוהו.

1.2 כחלק מחוסר המידתיות המאפיין את המלצות הוועדה, הוגדר המונח "חברת פער" באופן גורף. כך, ההגדרה, כפי שהיא מנוסחת בטיטת ההמלצות, אינה מבחינה בין חברות המוחזקות במבנה פירמידאלי ענף ומורכב, ובין חברות המוחזקות במבנה אחזקה פשוט (למשל בידי חברה ציבורית אחת בלבד, כדוגמת החברה). אנו סבורים כי מן הראוי ליצור אבחנה כזו בהגדרה של "חברת פער" באופן שחברות המוחזקות בידי חברה ציבורית אחת בלבד לא תחשבה "חברת פער", וכן אנו סבורים כי יש להנמיך את הרף של החזקה משורשרת בהון בגינו תחשב חברה לחברת פער לרף של 10% מאחר ורף זה מבטא שיעור נמוך מספיק של אחזקה הונית באותה חברה העשוי לעוות את שיקול דעתו של בעל השליטה (בלשונו של פרופ' בבצ'וק¹). בנוסף, הגדרת "חברת פער" אינה מבחינה בין חברות הפועלות בעיקר בשוק המקומי ובין חברות יצוא הפועלות בעיקר בשווקים בחו"ל. כאשר מדובר בחברות יצוא רב-לאומיות מסוגה של החברה אשר מכירותיהן מתבצעות בעיקרן בחו"ל, לאותן חברות אין השפעה או שיש השפעה מועטה על מצב התחרותיות והריכוזיות במשק הישראלי אך לעומת זאת, יישום המלצות הוועדה לגביהן יביא לפגיעה בהן וביכולתן להתחרות באופן אפקטיבי בשווקים הבינלאומיים בחברות עליהן לא חלים כללים כאמור. פגיעה זו תוצאתה פגיעה ברווחיותן של חברות אלו, פגיעה בהון שהן

¹ ראו חוות דעתו של פרופ' בבצ'וק שצורפה לטיטת ההמלצות, ע"מ 236.

מזרימות לישראל, ובסופו של דבר - פגיעה במשק הישראלי כולו. אנו סבורים כי על הועדה להחריג מהגדרת "חברת פער" חברות אשר עיקר מכירותיהן בחו"ל.

2. המלצות ועדת התחרותיות בנושא חיזוק בעלי מניות המיעוט

אחת מהמלצות ועדת התחרותיות בהקשר זה הינה כי בחברות פער, תחייבנה החלטות מסוימות אישור של האסיפה הכללית ברוב מקרב בעלי מניות המיעוט.

החברה סבורה כי המלצה זו עומדת בניגוד לעקרונות בסיסיים של דיני התאגידים בישראל, תגרום לשיבוש והפרעה מהותיים לניהול השוטף של החברה ולצמיחתה וקיים חשש לפגיעה בעסקיה ותוצאותיה העסקיות, כפי שיפורט להלן.

2.1 הפקעת כוח הניהול מידי דירקטוריון החברה והנהלתה. יישום המלצה יפקיע את כוח הניהול מידי דירקטוריון החברה והנהלתה. החברה סבורה כי אין הצדקה להפקעת כוח הניהול כאמור במקרים בהם לא מדובר בעסקאות בהן קיים ניגוד עניינים אינהרנטי לבעל השליטה.

2.2 בעלי מניות המיעוט חסרים את הידע, הניסיון, המקצועיות והכישורים של דירקטוריון החברה והנהלתה ואין בידיהם את מלוא המידע הנדרש לקבלת החלטות, אשר מצוי בידי המנהלים. העסקאות שמבצעת החברה כרוכות בבדיקות נאותות (Due Diligence) מקיפות ובלימוד מעמיק של השווקים הרלבנטיים והן מובלות בידי הנהלת החברה המכירה את מצב השווקים, את הצד השני לעסקה ואת יתר השחקנים והמתחרים בשוקי פעילותה. ברי כי מידע וניסיון מצטבר ארוך שנים אינם מצויים בידי בעלי המניות מקרב המיעוט ולא ניתן להעבירם לבעלי המניות, באשר הצד השני לעסקה לא יתיר לעשות זאת, וממילא לא ניתן "להעביר" את הידע והניסיון שהנהלה צוברת במשך שנים רבות. במרבית המקרים אף לא ניתן להעביר לבעלי המניות את מלוא המידע הרלבנטי להתקשרות, וזאת, בין היתר, מטעמי סודיות, מחשש לפגיעה בעסקה או בתנאיה, או כי הדבר עלול למנוע את השלמתה וכן משום שהצד השני לעסקה לא יתיר לפרסם מידע מסוים ויתנה את ההתקשרות בכך.

2.3 לסמכויות הניהול השוטף של החברה, המצויות בידי דירקטוריון החברה והנהלתה, נלוות חובות אמון וזהירות מוגברות, אשר אינן מוטלות על בעלי מניות בחברה. דיני החברות מטילים על נושאי משרה בחברה חובות זהירות וחובות אמון מוגברות, וזאת כתמונת ראי לסמכויות הניהול הנרחבות, ליכולת קבלת החלטות ולשיקול הדעת העסקי המצוי בידיהם. נושאי משרה מחויבים בתוקף תפקידם לפעול אך ורק לטובת החברה ואינם מורשים לשקול שיקולים שאינם עסקיים. העברת כוח ההכרעה בעניינים עסקיים מהותיים לידי בעלי המניות מקרב המיעוט תביא להפחתת והחלשת כובד האחריות המוטלת על נושאי המשרה בחברה. מנגד, דיני החברות אינם מטילים חובות מחמירות דומות על בעלי מניות בחברה, ובפרט על בעלי מניות מיעוט, אלא חובות פחותות שעיקרן החובה לנהוג בתום לב ובדרך מקובלת ולהימנע מניצול לרעה של כוחם בחברה, וכן חובת הגינות בנסיבות מיוחדות בהן קיים כוח הכרעה מיוחד בידי בעל מניות מיעוט. בעלי מניות מיעוט אינם מצוים לשקול אך ורק את טובת החברה ורשאים להביא בחשבון את ענייניהם האישיים. כמפורט בסעיף 2.5 להלן, לבעלי מניות מיעוט עשויים להיות אינטרסים שונים אשר יכתיבו את אופן הצבעתם ואשר עשויים שלא לעלות בקנה אחד עם טובת החברה. יוצא שאם תתקבל המלצת הועדה, חלוקת הסמכויות בין האורגנים של החברה ומנגד הטלת אחריות על האורגנים בהתאם, תעוות לחלוטין. בנוסף, יישום המלצה זו של הועדה עלול להביא למצב בו בעלי מניות מיעוט ימנעו מהחברה לבצע רכישת פעילות או גיוס מימון הדרושים לה לצורך עמידתה בדרישות רגולטוריות (למשל לצורך ביצוע פעולות הדרושות לעמידה בתקני איכות סביבה), כאשר אי-עמידת החברה בדרישות אלו יביא להטלת אחריות פלילית על נושאי המשרה ובעלי השליטה, אך לא על בעלי מניות המיעוט שמנעו את ביצוע הפעולה! ולכך יפים דברי הנשיא ברק: "כוח ללא אחריות משול להפקרות"².

2.4 אינטרסים שונים בקרב בעלי מניות המיעוט. במקרים רבים בעלי מניות המיעוט מחזיקים באינטרסים שונים שאינם עולים בהכרח בקנה אחד עם טובת החברה. כך לדוגמה, המשקיעים המוסדיים (המהווים, על-פי רוב, חלק ניכר מקרב בעלי המניות שאינם בעל

² מתוך א' פרוקצ'יה, פירוק חברה לפי בקשת מיעוט בעלי המניות, משפטים ח (תשל"ח) 13, 17, כפי שהובא על-ידי הנשיא ברק בע"א 817/79 אדוארד קוסוי נ' בנק י.ל. פויכטונגר בע"מ, פ"ד לח(3), 253.

השליטה), עשויים להיות מונעים מאינטרס הנובע מאחזקתם במניות או באג"ח של החברה האם או של חברה מתחרה; אינטרס הגוף המוסדי להתקשר עם החברה בקשרים מסחריים (כברוקר למשל); אינטרס הגוף המוסדי בכובעו כנושה של החברה וכו'. כמו כן, יש לזכור כי בין בעלי המניות קיימים גם משקיעים המחזיקים לעתים בפוזיציות השקעה לטווח קצר כך שהצבעותיהם אינן משקפות את טובתה ארוכת הטווח של החברה, אלא את ציפיותיהם לשינוי בשערי מניותיה. ויוזכר, כי ככלל, למשקיעים מוסדיים החובה לפעול למקסום התשואות של עמיתיהם ולצורך כך הם עלולים "לדחוף" את החברה לקחת סיכונים עסקיים שאינם בהכרח עולים בקנה אחד עם טובת החברה לטווח ארוך. משקיעים כאמור לעיל עשויים להצביע תוך שקילת האינטרסים האמורים שאינם זהים לאינטרס החברה ולעיתים מנוגדים לו.

הבעיה מוחמרת כאשר בעלי מניות הינם מתחרים של החברה וקיים ניגוד עניינים אינהרנטי בינם לבין טובת החברה. כך למשל, האם יעלה על הדעת, כי בעל מניות המתחרה במישרין או בעקיפין בחברה יכריע את ההצבעה בהחלטה על עסקת רכישה של תאגיד שגם הוא מתחרה על רכישתו או שיינתן בידו הכוח להכריע האם החברה יכולה לגייס חוב כדי לממן עסקת רכישה, שאף הוא שוקל לבצע או המיועד למחזור חוב, או שיינתן בידו הכוח להכריע לגבי עסקאות אשר ישפיעו על צמיחתה של החברה? ברי כי מצב דברים זה אינו מקדם את טובת החברה או בעלי מניותיה מהציבור, ואף עלול להביא לפגיעה קשה בחברה. התופעות המתוארות לעיל עשויות להיות מוקצנות כאשר גורם בעל אינטרס חזק מספיק בעניין מסוים, ישאל מניות טרם המועד הקובע לאסיפה כללית, יצביע מכוחו, ולאחר מכן יחזיר את אותן מניות מושאלות, ובכך ירכוש כוח השפעה באופן מלאכותי. בנוסף לכל אלו, הגדלת כוחו של המיעוט, כמוצע בהמלצת הוועדה, עלולה להביא לסחטנות מצידו של המיעוט, אשר כוחו גדל בצורה לא מידתית.

2.5 יישום ההמלצה יקנה כוח שליטה אפקטיבית לבעל מניות מיעוט, ובכך יפגע בזכויות שהוקנו למדינה מכוח מניית המדינה המיוחדת. לאור העובדה שהחברה הייתה בעבר חברה ממשלתית אשר הופרטה על-ידי המדינה, בהון מניותיה של החברה קיימת מניית מדינה מיוחדת שנועדה לשם שמירה על העניינים החיוניים של המדינה. בהתאם לקבוע בתקנון ההתאגדות של החברה, מניית המדינה המיוחדת מקנה למדינה זכויות שונות לשם שמירה על העניינים החיוניים של המדינה, ובכללן כל רכישה או החזקה של מניות בחברה בשיעור של 14% או יותר, וכן בשיעור של 25% או יותר מהון המניות המונפק, וכן העברה של מניות או ניירות ערך אחרים של החברה שכתוצאה ממנה עוברת, או עשויה לעבור בעתיד, השליטה בחברה, לא תהיה בת תוקף כלפי החברה אלא אם כן נתקבלה לכך הסכמת המדינה, אשר רשאית להתנגד להעברה כאמור רק אם היא עלולה לפגוע באחד מהעניינים החיוניים של המדינה כהגדרתם בתקנון. בתקנון נקבע כי העניינים החיוניים של המדינה כוללים, בין היתר, מניעת רכישה של עמדת השפעה בחברה ובחברות הבת שלה או את ניהולן, כאשר רכישה או ניהול כאמור עשויים ליצור מצב של ניגודי אינטרסים מהותיים העלולים לפגוע בעניינים החיוניים של המדינה המפורטים בתקנון החברה, וכן מניעת רכישה של עמדת השפעה בחברה ובחברות הבת שלה על-ידי גורמים עוינים, או גורמים העלולים לפגוע בענייני חוץ וביטחון של המדינה. קבלת ההמלצה והקניית כוח הכרעה בנושאים מהותיים לבעלי מניות מיעוט תאפשר שליטה דה-פקטו בחברה לבעל מניות מיעוט אף אם יחזיק במניות בשיעור הנמוך מהשיעורים האמורים, זאת כאשר למדינה לא תהיה כל יכולת לשלוט בזהות בעל מניות מיעוט זה. בנוסף, במסגרת טיוטת ההמלצות דנה הוועדה בהצעה לפיה בחברת פער כוח ההצבעה של בעל השליטה באסיפה הכללית ישקף את הזכויות ההוניות (המשורשרות) שלו. משמעות הדבר הינה כי כוח ההצבעה של בעלי מניות המיעוט בחברה גדל באופן פרופורציוני לירידת כוח ההצבעה של בעל השליטה, ולמעשה, ככל שההצעה האמורה תתקבל, בעלי המניות אשר יחזיקו פחות מ-14% מהונה של החברה, יחזיקו דה-פקטו בכוח הצבעה בשיעורים גבוהים יותר, שיקנו להם שליטה אפקטיבית באסיפה הכללית. התוצאה היא שהמדינה מאבדת את כוח הפיקוח שלה על זהות בעלי השליטה האפקטיבית בחברה ונוצר חשש אמיתי לפגיעה בעניינים החיוניים של המדינה.

2.6 הצבת דרישות אישור מחמירות למהלכים עסקיים, הנעשים במהלך עסקיה הרגיל של החברה, עשויה לגרום לטרפודם. בחברות רבות, כדוגמת החברה, רכישת פעילויות וחברות וביצוע מיזוגים הינה פעילות במהלך העסקים הרגיל ומהווה כלי מרכזי לצמיחת החברה, התפתחות והרחבת פעילותה, ויצירת סינרגיה ושיתופי פעולה יעילים. קיימת חשיבות רבה לקיומה של יכולת תגובה מיידית ובזמן אמת להזדמנויות וסיכונים עסקיים, במועד בו הם עומדים בפני החברה. המשמעות המעשית של העברת סמכות ההכרעה בנושאי רכישת פעילות משמעותית ורכישת גרעיני שליטה בחברות ציבוריות לידי האסיפה הכללית הינה נטרול יכולת התגובה המיידית של החברה לשינויים דינאמיים בשווקים ולהזדמנויות עסקיות ופגיעה משמעותית בהתנהלות העסקית של חברה, עד כדי טרפוד יכולתה להתקשר בעסקאות. בנוסף, אסטרטגיית הצמיחה של החברה, שהינה אחד השחקנים הבולטים בשוק הדשנים העולמי, הינה רכישה של חברות (בעיקר זרות) הפועלות בתחום הדשנים. כאשר החברה מתכננת לרכוש חברה זרה הפועלת בשוק זה

היא נדרשת לפעול במסגרת מערכת כללים מוסכמת ומקובלת הנהוגה בכל העולם, עליהם אין לחברה יכולת השפעה. כך למשל, כלל מקובל הוא כי שלב ראשון בהליך משא ומתן הינו חתימה על התחייבות לסודיות כלפי הצד השני לעסקה. עצם העובדה כי החברה לא תוכל להתחייב לסודיות בשל החובה שתוטל עליה להביא את המידע בפני האסיפה הכללית לצורך קבלת אישורה, ימנע מהחברה מלכתחילה את היכולת להתקשר בעסקה, ולמעשה תחסום מהחברה את הגישה למנוע צמיחה מרכזי שלה. כך גם, כאשר החברה פועלת לרכישת תאגיד בהליך של התמחרות בין רוכשים פוטנציאליים, אין אפשרות על-פי "כללי המשחק" להביא את העסקה לאישור האסיפה הכללית, ולכן המשמעות היא שלילה מראש של יכולת החברה להשתתף בהליך. דוגמא נוספת להשפעה הבעייתית של יישום ההמלצה ניתן לראות במקרה בו מבקשת החברה לגייס כסף מהציבור או לגייס מימון מקונסורציום של בנקים זרים, וזאת לצורך מימון עסקת רכישה או לצורך פירעון הלוואה בנקאית מהותית או סדרת אגרות חוב שבמחזור, אשר הגיע מועד פירעון. דרישה מהחברה במקרה זה כי תפנה לאישור האסיפה הכללית לצורך אישור הלוואה עשוי לסכל את השימוש המיועד לאותה הלוואה, למשל כאשר מתחרים של החברה או חברת היעד יגלו את תכניות החברה לביצוע הרכישה במסגרת הגילוי שיינתן בדבר ייעוד כספי הלוואה.

בדוגמאות שפורטו לעיל ובעסקאות אחרות, חשיפת העסקה כחלק מהבאתה לאישור באסיפה הכללית תוביל לסיכולה, וחוב החברה להביא את העסקה לאישור האסיפה הכללית משמעותו שלילה מראש של יכולתה של החברה ליזום או לקחת חלק בעסקאות אלה. יודגש כי המחוקק עצמו הכיר בכך כי עסקאות מסוימות עשויות להיות מסוכלות בשל חשיפתן בטרם עת, ועל כן אפשר את מנגנון עיכוב גילוי של מידע שאחרת היה חייב בדיווח מיידי. ויודגש, במקרים אלו אין אנו עוסקים בעסקאות בהם קיים ניגוד עניינים בין בעל השליטה לבין יתר בעלי המניות, אלא בעסקאות הנעשות במהלך עסקיה השוטף של החברה.

בנוסף, בהתייחס להמלצות ועדת התחרותיות לחייב אישור מיוחד של רוב מקרב בעלי מניות המיעוט לצורך ביצוע גיוס הון או חוב בהיקף משמעותי - בכל הנוגע לגיוסי הון או חוב מהציבור - אלו נעשים כאשר תנאי השוק מאפשרים זאת, מכוח מנגנון תשקיפי המדף, אשר עוגן בחקיקה לפני מספר שנים. המטרה המפורשת לעיגון מנגנון תשקיפי המדף בחקיקה הייתה קיצור וייעול הליך גיוס ההון בידי תאגידים מדווחים ומתן אפשרות לגייס הון תוך מספר ימים בלבד באמצעות פרסום דוח הצעת מדף. חיובן של חברות ציבוריות שהינן חברות פער להביא לאישורה של האסיפה הכללית (הליך אשר אורך כחודשיים) כל החלטה בנוגע לגיוס הון או חוב בהיקף מהותי, יעכב את ההליך ואף עשוי לטרפד אפשרויות לבצע גיוסי הון או חוב מהציבור, דבר אשר יפגע פגיעה מהותית בחברות ציבוריות שהינן חברות פער ויעמידן בעמדת נחיתות מול חברות ציבוריות שאינן חברות פער ובנוסף יפגע פגיעה קשה בשוק ההון.

3. המלצות ועדת התחרותיות בנושא קביעת הליך אישור מיוחד לתגמול בכירים בחברות פער

במסגרת המלצות הועדה, מוצע לקדם את הצעת חוק החברות (שכר נושאי משרה בחברות ציבוריות), התשע"א-2011 כפי שהומלצה על-ידי וועדת נאמן, ובמסגרת זו לקבוע הליך אישור מיוחד לתגמול בכירים בחברות פער, ולהתנות את מתן התגמול באישור מיוחד באסיפה כללית ברוב מקרב בעלי מניות המיעוט.

על-פי המלצה זו, כאשר תרצה החברה להתקשר עם נושא משרה בכיר, הרי שטרם כניסת ההתקשרות עם אותו נושא משרה לתוקף יידרש אישורה של האסיפה הכללית ברוב מקרב המיעוט. משמעותה המעשית של דרישה זו הינה כבילת ידיה של החברה מלהתחרות על נושאי משרה מוכשרים ואיכותיים, שהרי על-פי רוב נושא משרה בכיר לא יסכים לעזוב מקום עבודה בו הוא מכהן לפני שיובטחו תנאי העסקתו בחברה, אך תנאי העסקתו בחברה לא יובטחו טרם אישור האסיפה הכללית. יש לזכור, כי עצם זימון האסיפה הכללית לצורך אישור תנאי העסקתו יחשוף את קיומו של המשא ומתן עם אותו נושא משרה, ולפיכך לא יאפשר את המשך העסקתו במקום עבודתו הקודם במקרה בו לא יאושרו תנאי העסקתו, ועל כן לא יתנהלו כל מגעים כאמור בין אותו נושא משרה איכותי ובין החברה מלכתחילה. אנו סבורים כי העובדה שכיום, לאחר תיקון 16 לחוק החברות, שכר הבכירים טעון אישורה של ועדת הביקורת (אשר בה, כידוע, חברים כל הדח"צים ונדרש רוב של דירקטורים בלתי תלויים), די בה כדי לפתור את הבעיה שמציגה הועדה בדבר קיומו של אינטרס הוני מופחת של בעל השליטה באישור שכר הבכירים.

4. פתרונות לקשיים שמעוררים המלצות הועדה

4.1 משורת הטעמים האמורים בנייר עמדה זה, עמדת החברה היא כי אין לכלול את ההמלצות בדבר חיזוק בעלי מניות המיעוט ובדבר תגמול הבכירים בהמלצותיה הסופיות של הועדה. לגבי העסקאות האמורות בהמלצת הועדה בדבר חיזוק בעלי מניות המיעוט –

כמוסבר בהרחבה לעיל, אנו סבורים שהנוק שביישום המלצה זו יהיה רב, הן לחברה והן לבעלי מניותיה, לרבות לבעלי מניות המיעוט, וכי הנוק שייגרם הינו בלתי מידתי לבעייתיות עליה הצביעה הועדה. בנוגע לשכר הבכירים יש לזכור כי כבר כעת, לאחר תיקון 16 לחוק החברות, שכר בכירים טעון אישור ועדת הביקורת, בה מכהנים כל הדח"צים ונדרש רוב של דירקטורים בלתי תלויים, ולאור הבעייתיות הקשה ביישום ההמלצה עליה הצבענו לעיל, יש להסתפק במנגנון זה.

4.2 לחילופין, אנו מציעים כי במסגרת ההגדרה של "חברת פער" תוחרגנה חברות לגביהן נדרש היתר המדינה להעברת שליטה או להחזקה בשיעור מסוים של מניות, זאת, כפי שהוסבר, הואיל והמנגנון המוצע יביא לידי נטרול יכולתה של המדינה לפקח על זהות בעלי כוח ההכרעה בחברות אלו. כמו כן אנו מציעים כי מגדר "חברת פער" תוחרגנה חברות המוחזקות בידי חברות ציבוריות אחת בלבד וכן אנו מציעים כי חברות פער תוגדרנה חברות בהן שיעור אחזקתו של בעל השליטה בהן הינו 10% או נמוך מכך. כמו כן, אנו מציעים שחברות יצוא שעיקר מכירותיהן נעשה מחוץ לישראל תוחרגנה מהגדרת חברות פער.

4.3 אנו מציעים כי חלף הדרישה כי האסיפה הכללית תיזדרש לאשר את העסקאות והפעולות האמורות בהמלצת הועדה בדבר חיזוק בעלי מניות המיעוט (אם לא תתקבל הצעתנו לבטל המלצה זו), יידרש אישור ועדת הביקורת (בה, כאמור, מכהן רוב דירקטורים בלתי תלויים). הדרישה כי ועדת הביקורת תאשר את העסקאות האמורות מתמודדת עם החשש כי אין בעסקה המובאת לאישור היגיון כלכלי לחברה, וכי היא נעשית ממניעיו של בעל השליטה. כן אנו מציעים כי הדרישה כי רכישת פעילות תהייה טעונה אישור מיוחד, תוגבל לרכישת פעילות חדשה בתחום שאין החברה עוסקת בו נכון למועד הבאת העסקה לאישור, וכי תוחרג מהדרישה רכישת פעילות בחו"ל הואיל ורכישה כאמור אינה מגבירה את מגבירה את הריכוזיות במשק הישראלי.

4.4 לגבי אישור שכר בכירים – עמדת החברה הינה כי יש להסתפק באישורה של ועדת הביקורת. לחילופין, אנו מציעים כי החברות תיזדרשנה לאמץ מדיניות תגמול מבוססת יעדים אשר תתייחס לכל רכיבי התגמול ולפרסם אותה, ולאחר פרסומה של מדיניות כאמור, רק הסכם שיחרוג ממדיניות זו יחייב אישור מיוחד.

4.5 גם אם תאומצנה המלצות הועדה, כולן או חלקן, אנו סבורים כי יש לקבוע תקופת מעבר ממושכת שלא תפחת מ-5 שנים, בכדי לאפשר לחברות הציבוריות ולמשקיעים להיערך לדרישות החדשות שתקבענה מבלי שעצם המעבר יסב להם נזקים קשים.

5. החברה מבקשת כי נציגיה יוזמנו להציג את עמדת החברה בפני ועדת התחרותיות באשר לנושאים שהוצגו במכתב זה. כן מבקשת החברה לציין כי לא עמד לרשות הציבור זמן מספק בכדי לעיין בפרוטוקולים של דיוני הועדה וביתר המסמכים (שפורסמו ימים בודדים לפני המועד האחרון להגשת עמדות הציבור בקשר עם טיוטת ההמלצות), והחברה שומרת לה את הזכות להוסיף על טיעוניה האמורים לאחר שתלמד את הפרוטוקולים והמסמכים במלואם.

6. נשמח לעמוד לרשותכם למתן הבהרות ומענה לשאלות.

בכבוד רב,
כימיקלים לישראל בע"מ

